

[Miljøministeren]

dig miljøpolitik indebærer også, at vi søger at skaffe sikkerhed for, at tidligere beslutninger både realiseres og giver konkrete resultater.

På denne baggrund bør den tredje Nordsøkonference hovedsagelig koncentrere sig om at gøre status for herigennem at være med til at fremme, at de ambitiøse mål på de afgørende indsatsområder fra den anden konference som planlagt kan nås senest i 1995.

I det følgende vil jeg gennemgå de vigtigste indsatsområder, der blev truffet beslutning om i 1987, eller som i forlængelse heraf tiltrækker sig særlig opmærksomhed og nødvendiggør en indsats i de kommende år. I forbindelse hermed vil jeg redegøre for status for opfølgningen samt for den danske holdning til prioriteringen af den videre indsats.

Områderne er:

- Afbrænding af kemisk affald, dumpning,
- udledning af farlige kemikalier,
- udledning af næringssalte,
- indsatsen ved PCB og luftforurening.

For så vidt angår afbrænding af kemisk affald er det glædeligt at konstatere, at den aftalte nedtrapning på 65 pct. af mængderne vil finde sted inden 1. januar 1991, og at flere lande, bl.a. Forbundsrepublikken og Holland, nu helt er ophørt med deres afbrænding på havet. Det er den danske regerings vurdering, at vi på konferencen vil kunne få fremrykket den endelige ophørsdato, måske helt frem til 1991; det er i øjeblikket 1994. Vi vil arbejde for, at vi kan få den endelige ophørsdato fremrykket til 1991.

For så vidt angår dumpning har et stort flertal af Nordsølandene, ja faktisk alle på nær Storbritannien, allerede afviklet deres dumpninger, hvilket ifølge den anden Nordsøkonference skulle ske pr. 1. januar i år. Imidlertid dumper Storbritannien fortsat både spildevand, slam og industriaffald i Nordsøen. Dette er helt uacceptabelt, og Danmark har protesteret over for Storbritannien. Så sent som i sidste uge blev der på de nordiske landes samordning under Oslokonventionen afholdt et særligt møde om sagen. Mødet resulterede i et vist fremskridt, dels fordi Storbritannien trak den ene af de fire planlagte dumpningstilladelser tilbage, dels fordi Storbritannien meddelte, at alle tilbageværende dumpningstilladelser vil bortfalde i løbet af de næste 5 år. Det må betegnes som et tøvende skridt i den rigtige retning.

På konferencen vil jeg bede Storbritannien om at forpligte sig til en så tidlig ophørsdato som muligt; 5 år endnu er lang tid og også for lang tid.

Når det drejer sig om udledning af farlige kemikalier, må vi sige, at det fortsat udgør et væsentligt problem.

På den anden Nordsøkonference, i 1987, vedtog man en hensigtserklæring om at halvere udledningerne, også via floder, af farlige kemikalier i perioden 1985-95. Ikke alle lande er kommet lige langt med denne indsats. Sverige, Danmark, Vesttyskland, Holland og Norge er kommet længst.

For visse stofkategorier forventes reduktionerne at blive væsentlig større end 50 pct.

Storbritannien har også i denne sammenhæng valgt en noget mere begrænset målsætning, baseret på en prioritetsliste over farlige stoffer, »Den røde liste«, og arbejder på at opstille miljøkvalitetsmålsætninger for disse.

Belgien og Frankrig befinder sig tilsyneladende endnu i en kortlægningsfase.

På grund af forskellige strategier i forskellige lande er det vanskeligt på nuværende tidspunkt at sammenligne indsætserne. Der er behov for en mere kritisk vurdering, når flere oplysninger bliver tilgængelige nærmere 1995. Danmark vil presse på i denne proces, hvor der er behov både for en indsats over for kilderne til udledningerne, også de diffuse, og for en prioritering af stoffernes farlighed. Visse farlige kemikalier bør man efter dansk opfattelse forsøge at reducere meget mere end 50 pct., og det er nødvendigt at få specificeret, hvilke stoffer der bør prioriteres højest.

Vi har taget fat på dette arbejde under konferenceforberedelserne og forventer på konferencen at blive enige om en prioriteringsliste.

Med hensyn til udledning af næringssalte til følsomme områder i Nordsøen var der på 1987-konferencen enighed om at arbejde for en halvering i perioden 1985-95. Danmark prioriterer denne indsats overordentlig højt, bl.a. fordi det må antages, at næringssaltbelastningen er den største nuværende trussel mod Nordsøens miljø.

Nordsølandene er ikke nået lige langt i indsats, og flere lande erkender, at det vil være problematisk at opnå den aftalte 50-pct.s-reduktion af kvælstoftilførslerne i 1995. Denne målsætning bør ikke desto mindre opretholdes.